

Stanisławów, dnia 5 maja 1933 r.

STANISŁAWOWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 7.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

	Str.
Poz. 50. Rozporządzenie Wojewody Stanisławowskiego z dnia 29 kwietnia 1933 r. o zwalczaniu wścieklizny . .	153
Poz. 51. Okólnik Wojewody Stanisławowskiego z dnia 27 kwietnia 1933 r. w sprawie ogierów premjowanych w okresie rozplodowym 1933 roku	154
Poz. 52. Rozporządzenie Wyższego Urzędu Górniczego w Krakowie z dnia 21 kwietnia 1933 r. o nadzorze i obsłudze maszyn na kopalniach oleju i gazu ziemnego	156
Poz. 53 Ruch służbowy	158

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

DZIAŁ URZĘDOWY:

Poz. 50.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Stanisławowskiego

z dnia 29 kwietnia 1933 r.
o zwalczaniu wścieklizny.

Na podstawie art. 16 pkt. f i art. 65—71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu chorób zaraźliwych zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673) oraz § 331 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 45), zarządzam co następuje:

§ 1. Cały teren Województwa Stanisławowskiego uznaję jako obszar zagrożony wścieklizną.

§ 2. Posiadacze psów obowiązani są albo trzymać swe psy dniem i nocą na trwałej uwięzi, albo też zaopatrzone w bezpieczne kagańce prowadzić na smyczy.

W obejściach zamkniętych mogą być psy trzymane bez uwięzi tylko pod tym warunkiem, jeżeli wydostanie się psa na zewnątrz będzie uniemożliwione.

§ 3. Od obowiązku trzymania psów na uwięzi zwolnieni są posiadacze psów pociągowych, w czasie używania ich do pracy, pod warunkiem zaopatrzenia tych psów w bezpieczne kagańce.

Psy myśliwskie, owczarskie i policyjne mogą chodzić wolno bez kagańców, pierwsze — w czasie łowów myśliwskich, drugie — strzeżenia zwierząt na pastwisku i trzecie w czasie służby policyjnej.

§ 4. Wszystkie Zwierzchności gminne obowiązane są zaprowadzić i utrzymywać w stanie aktualnym rejestr wszystkich znajdujących się w gminie psów, które liczą ponad jeden miesiąc wieku.

W tym celu posiadacze psów obowiązani są zgłosić w Urzędzie gminnym w ciągu dni 3-ich wszystkie posiadane przez nich psy.

Również w ciągu dni 3-ich obowiązani są posiadacze psów donosić Urzędowi gminnemu o każdej zmianie zaszłej w stanie psów ponad 1 miesiąc wieku, zapodając wiek, maść, rasę i rodzaj psa.

§ 5. Wszystkie psy, ponad jeden miesiąc wieku liczące, z wyjątkiem psów policyjnych, muszą być zaopatrzone w znaczek rozpoznawczy, t. j. blaszkę metalową, na której powinna być uwidoczniła nazwa powiatu i gminy oraz numer rejestru.

Znaceków rozpoznawczych powinna dostarczyć posiadaczom psów Zwierzchność gminna (Magistrat) za zwrotem właściwych kosztów.

W razie zagubienia znaczka powinien posiadacz psa nabyć nowy znaczek.

§ 6. W razie niezastosowania się posiadaczy psów do powyższych przepisów, psy ich będą zgładzone pod dozorem miejscowej władzy gminnej do 48-miu godzin.

Na wyjątki może zezwolić władza administracyjna I-ej instancji za zgoną Urzędu Wojewódzkiego.

§ 7. Winni naruszenia §§ 2, 3, 4 i 5 niniejszego rozporządzenia będą karani na podstawie art. 98 i 99 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu chorób zaraźliwych zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 9. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą Rozporządzenie Wojewody Stanisławowskiego z dnia 29 lipca 1928 r., dotyczące zwalczania wście-

klizny u zwierząt (Stanisławowski Dziennik Wojewódzki Nr. 6 z dnia 1 sierpnia 1928 r.)

Wojewoda:
JAGODZIŃSKI.

Poz. 51.

OKÓLNIK

Wojewody Stanisławowskiego

z dnia 27 kwietnia 1933 r.

w sprawie ogierów premjowanych w okresie rozplodowym 1933 roku.

W załączeniu przesyłam wykaz właścicieli ogierów licencjonowanych w tut. Województwie, którym to właścicielom została przyznana premja Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych na r. 1933 po myśli rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 48 poz. 435).

Szczupłe środki finansowe Skarbu Państwa nie pozwalają na utrzymywanie takiej ilości ogierów państwowych, któraby wystarczała do zaspokojenia wszystkich potrzeb hodowli koni we wszystkich powiatach. Rozporządzenie o premjowaniu ogierów ma na celu zachęcenie prywatnych hodowców do utrzymywania własnych ogierów. W roku ubiegłym z powodu szczupłości środków finansowych tylko 2 ogiery w tut. Województwie zostały premjowane. W roku obecnym Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych mimo zmniejszenia swojego budżetu, postanowiło ze względu na doniosłość akcji premjować 12 ogierów, — okazało się bowiem, że ograniczenie tej działalności w r. 1932 ujemnie odbiło się na hodowli koni.

Z tych 12 ogierów koniecznym jest podjęcie przez Pana Starostę akcji w kierunku zachęcania hodowców koni do utrzymywania własnych dobrych licencjonowanych ogierów.

Równocześnie zechce Pan Starosta wydać polecenie powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu i instruktorowi rolnemu, by przy okazji pełnienia innych czynności badali, czy ogiery premjowane są należycie utrzymywane i czy w okresie kopulacyjnym pokryły wymaganą ilość klaczy (dla ogierów należących do związków samorządowych — 30 klaczy, a dla ogierów stanowiących własność prywatną 25 klaczy).

Wojewoda:
JAGODZIŃSKI.

załącznik do Poz. 51.

WYKAZ

ogierów premjowanych w okresie rozplodowym 1933 r. w Województwie Stanisławowskiem.

Lp.	Imię i nazwisko właściciela ogiera	Miejscowość	Poczta	Powiat	Województwa	O g i e r a		Pochodzenia		Premja		
						Nazwa i maść	Wiek	Rasa	ojciec	matka	kat.	Suma
1	Szewczuk Wasyl s. Tymka	Niegowce	Niegowce	Kabusz	W o j e w ó d z t w o S t a n i s ł a w o w s k i e	Boston II. gn.	5	pełna krew ang.	Bafur	Amerika	II	350
2	Piwniuk Mikołaj	Paryszcze	Nadwórna	Nadwórna		Schalk, siwy	5	półkrew arabska	1181 Mersuch		III	250
3	Wydz. pow. nadwór.	Nadwórna	Nadwórna	Nadwórna		Gil, myszaty	7	huculska	490 Góral	Giga Nr. 884	IIIb	150
4	Reichert Gustaw	Fraga	Podkamień k. Rohatyna	Rohatyn		Rumun, bolany	6	uszl. krwią lipic.	586 Rumun		III	250
5	Hryciw Stefan	Babuchów	Rohatyn	Rohatyn		Kuba sk. gniady	4	półkrew angielska	Nonius		III	250
6	Iskitw Mikołaj	Lisiatyce	Stryj	Stryj		Jurko, gniady	4	"	Krach		III	250
7	Sikora Paweł	Daszawa	Chodowice	Stryj		Selim, br. kaszl.	9	" arabska	487 Selim		III	250
8	Wilhelm Rudolf	Gelsendorf	Stryj	Stryj		Feliks, gniady	4	" angielska	765 Filou		III	250
9	Jaruzelski Józef	Kniażo	Zaturcze-dw.	Śniatyn		Blasonik, c. kaszl.	6	"	346 Blason	Jadwiga	II	350
10	Kalytczuk Mikołaj	Karlów	Zaturcze	Śniatyn		Kuba, c. gniady	9	uszl. krwią lipic.			III	250
11	Kosowicz Michał	Zablótów	Zablótów	Śniatyn		Waśka, kasztan	7	uszl. krwią orjent.			III	250
12	Kwiecień Antoni	Bohorodyczyn	Olynja	Tlumacz		Fryc, kasztan	8	uszl. krwią angielsk.	Maciek		II	350
Razem											3200	

Sądowa Wisznia, dnia 19 kwietnia 1933 r.

Kierownik Stada:

Poz. 52.**ROZPORZĄDZENIE****Wyższego Urzędu Górniczego w Krakowie**

z dnia 21 kwietnia 1933 r.

o nadzorze i obsłudze maszyn na kopalniach oleju i gazu ziemnego.

Na zasadzie § 73 krajowej ustawy naftowej z dnia 22 marca 1908 r. (Dz. u. kraj. Nr. 61) i art. 1 ustawy z dnia 2 maja 1919 r. (Dz. P. P. Nr. 39 poz. 292) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszelkie silniki cieplne, zainstalowane na kopalniach oleju i gazu ziemnego oraz maszyny przez nie pędzone, jak sprężarki, dmuchawy, pompy i inne, pozostawać mają pod nadzorem maszynistów egzaminowanych, posiadających kwalifikacje do nadzoru odnośnego rodzaju silników, t. j. maszyn parowych wyłącznie lub silników cieplnych w ogólności w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Obsługa silników i maszyn, wymienionych w § 1, poruczana ma być tylko kwalifikowanym motorowym, którzy wykażą się uzdolnieniem w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia.

Wyjątek stanowią maszyny i silniki, użyte do celów wiertniczych lub eksploatacyjnych bez względu na ich moc, które obsługiwane są przez dozorców ruchu wiertniczego lub pompowego, dalej maszyny parowe i silniki o mocy do 10 KM, pompy wodne i ropne, manipulatory, pracujące okresowo i zespoły oświetleniowe, zmontowane przy kotłowniach i obsługiwane przez palaczy kotłowych.

O ile maszyny lub silniki, oddające równocześnie energję na wspólny wał, posiadają moc 150 KM i większą, to obsługa ich ma być powierzana egzaminowanym maszynistom. Tacy maszyniści mogą sprawować równocześnie nadzór odnośnych maszyn w myśl postanowień § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Egzaminowani maszyniści obowiązani są dbać o stan silników i maszyn, powierzonych ich nadzorowi, oraz o należyłą ich konserwację i wykonywać potrzebne naprawy.

Motorowi obowiązani są obsługiwać silniki i przynależne urządzenia maszynowe i pomocnicze zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i in-

strukcjami, otrzymanymi od kierownictwa ruchu, oraz dbać o stan tych maszyn i urządzeń jak też o ich należyłą konserwację.

§ 4. Maszyniści, sprawujący nadzór w myśl postanowień § 1 oraz obsługujący silniki o mocy 150 KM i większej, mają być zgłoszeni w Okręgowym Urzędzie Górniczym (§§ 38 i 39 krajowej ustawy naftowej).

Okręgowy Urząd Górniczy oznacza zależnie od mocy i wielkości poszczególnych maszyn i urządzeń, przy uwzględnieniu ich rozmieszczenia, jaką ilość maszyn może nadzorować lub obsługiwać jeden maszynista osobiście lub z dodaniem stałej pomocy.

§ 5. Do wykonywania nadzoru maszyn i obsługi silników powyżej 150 KM na kopalniach oleju i gazu ziemnego dopuszczone być mogą tylko takie osoby, które:

- a) posiadają obywatelstwo polskie,
- b) ukończyły przynajmniej 21 lat życia,
- c) wykazały się świadectwem wyzwolenia na ślusarza, lub równoznacznem świadectwem uzdolnienia, jak n. p. świadectwem ukończenia szkoły rzemieślniczej ślusarstwa maszynowego,
- d) odbyły conajmniej 3-letnią praktykę w charakterze ślusarza maszynowego w warsztatach mechanicznych, pracujących dla przemysłu naftowego, lub pomocnika maszynisty, nadzorującego silniki cieplne na kopalniach nafty,
- e) przeszły fachowe przeszkolenie na specjalnych kursach, uznanych przez Okręgowy Urząd Górniczy,
- f) złożyły z pomyślnym wynikiem egzamin na dozorcę maszyn przed komisją, ustanowioną przy Okręgowym Urzędzie Górniczym w Drohobyczu.

§ 6. Poza tem do wykonywania nadzoru maszyn i obsługi silników powyżej 150 KM na kopalniach oleju i gazu ziemnego dopuszczeni być mogą absolwenci szkół mistrzów maszynowych lub średnich szkół zawodowych działu mechanicznego z pełnemi prawami szkół państwowych, o ile odpowiadają wymogom ustępu a) § 5, odbędą przynajmniej półroczną praktykę na kopalniach oleju i gazu ziemnego po myśli postanowień ustępu d) § 5 i wykażą się w Okręgowym Urzędzie Górniczym znajomością przepisów, obowiązujących w kopalnictwie naftowem.

§ 7. Osoby, które przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia uzyskały uzdolnienie do obsługi i dozoru maszyn parowych w myśl rozporządzenia ministerjalnego z dnia 15 lipca 1891 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 108) mogą być dopuszczone nadal do sprawowania nadzoru maszyn parowych lub innych silników cieplnych na kopalniach oleju i gazu ziemnego, o ile przedłożą świadectwa swego uzdolnienia Okręgowemu Urzędowi Górniczemu nie później jednak, niż w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, i udowodnią pozatem świadectwami służbowymi, że w charakterze maszynistów byli zatrudnieni co najmniej przez jeden rok przy nadzorze maszyn parowych, o ile chodzi o nadzór tych maszyn, lub przez trzy lata przy wykonywaniu dozoru motorów spalinowych, o ile chodzi o nadzór silników cieplnych w ogólności.

§ 8. Do obsługi maszyn, o mocy mniejszej niż 150 KM, dopuszczone być mogą poza maszynistami i dozorcami ruchu wiertniczego i pompowego tylko takie osoby, które:

- a) posiadają obywatelstwo polskie,
- b) ukończyły przynajmniej 21 lat życia,
- c) ukończyły szkołę powszechną, względnie wykazały się wiadomościami z zakresu tej szkoły,
- d) odbyły przynajmniej 3-letnią praktykę na kopalniach oleju i gazu ziemnego, względnie w warsztatach mechanicznych, pracujących dla przemysłu naftowego, w tem co najmniej przez jeden rok przy obsłudze lub dozorze maszyn, jako dodani do pomocy maszynistom lub motorowym,
- e) przeszły fachowe przeszkolenie na specjalnych kursach, uznanych przez Okręgowy Urząd Górniczy,
- f) złożyły z pomyślnym wynikiem egzamin na motorowego przed komisją, ustanowioną przy Okręgowym Urzędzie Górniczym w Drohobyczu.

Kandydatom na motorowych, którzy wykazują się świadectwem wyzwolenia na ślusarza lub równoznacznem świadectwem uzdolnienia jak n. p. świadectwem ukończenia szkoły rzemieślniczej działu ślusarsko - maszynowego, czas praktyki, wymienionej w ustępie d) niniejszego paragrafu skrócony być może do okresu jednego roku, o ile praktyka ta odbyta została w charakterze pomocnika maszynisty lub moto-

rowego, nadzorującego lub obsługującego silniki cieplne na kopalniach oleju i gazu ziemnego.

§ 9. Okręgowy Urząd Górniczy jest uprawniony zezwolić, by poszczególne silniki i maszyny na kopalniach oleju i gazu ziemnego były obsługiwane przez osoby, nieposiadające kwalifikacyj przepisanych w § 8 wówczas, gdy silniki te i maszyny są mniejszej mocy i ze względu na swą budowę łatwe do obsługi i przedstawiają stosunkowo małe niebezpieczeństwo ruchu, a obsługujący je wykazują się przynajmniej dziesięcioletnią praktyką przy ruchu maszynowym, lub innymi kwalifikacjami specjalnymi.

§ 10. Komisja, badająca uzdolnienie kandydatów na maszynistów i dozorców kopalnianych, składa się z delegata Okręgowego Urzędu Górniczego oraz dwóch egzaminatorów, mianowanych przez Wyższy Urząd Górniczy w Krakowie.

§ 11. Egzamina na maszynistów i motorowych odbywają się przynajmniej raz do roku w terminach, ustalonych przez Okręgowy Urząd Górniczy, nie później jednak niż w ostatnim kwartale każdego roku.

§ 12. Kandydaci, ubiegający się o dopuszczenie do egzaminów winni wnieść pisemne podanie do Okręgowego Urzędu Górniczego. Do podania należy dołączyć:

- a) metrykę urodzenia (chrztu),
- b) własnoręcznie napisany krótki życiorys,
- c) świadectwa ukończenia szkół i kursu oraz odbytej praktyki, wymienione w ustępie c), d) i e) § 5, względnie § 8 z ewentualnymi zmianami, wynikającymi z postanowienia końcowego ustępu ostatnio wymienionego paragrafu.

Pozatem kandydat złożyć ma w Urzędzie Górniczym równocześnie z podaniem taksę egzaminacyjną w kwocie 15 zł.

§ 13. Egzamin składa kandydat w języku polskim. Egzaminy są publiczne. W zasadzie składa się je ustnie, można jednak wyznaczyć kandydatowi także i pracę pisemną.

§ 14. Przedmiotem egzaminu jest stwierdzenie, czy kandydat posiada wiadomości w zakresie wymaganym. W szczególności kandydaci na motorowych mają wykazać się umiejętnością czytania i pisania w języku polskim, oraz wykonywania rachunków, znajomością

ogólnych pojęć z algebry, geometrii, fizyki i chemji, dalej znajomością ustroju Państwa i władz górniczych, oraz wiadomościami z ustaw i przepisów, dotyczących kopalnictwa naftowego, znajomością technologii materiałów, elementów maszyn, ogólnej teorii maszyn cieplnych, budowy działania i obsługi maszyn parowych, silników spalinowych i wybuchowych, wentylatorów, dmuchaw, kompresorów, pomp i innych urządzeń maszynowych, oraz umiejętnością udzielania pierwszej pomocy w nieszczęśliwych wypadkach. Kandydaci na maszynistów mają wykazać się poza wymienionemi wyżej wiadomościami jeszcze umiejętnością sporządzania i odczytywania rysunków technicznych, dokładną znajomością maszynowych urządzeń pomiarowych, umiejętnością rozpoznawania błędów i wad w ruchu, uskuteczniania montażu, rozbioru i dokonywania napraw silników cieplnych i wszelkich urządzeń maszynowych.

§ 15. Komisja egzaminacyjna spisuje protokół ze swych czynności. Obrady Komisji są tajne. Orzeka ona o wyniku egzaminu i o kwalifikacjach kandydata. Kandydatom uznanym za nieuczelnionych Komisja nie wydaje świadectw.

Kandydaci reprobowani przez Komisję mogą poddać się powtórnie egzaminowi po upływie co najmniej jednego roku.

§ 16. Wyższy Urząd Górniczy zastrzega sobie możność zezwolenia na wyjątki z poszczególnych postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 17. Przekroczenia postanowień tego rozporządzenia karane będą po myśli § 85 krajowej ustawy naftowej z dnia 22 marca 1908 r. (Dz. u. kraj. Nr. 61).

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes:
Dr. Meyer.

Poz. 53.

Ruch służbowy.

Etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

P. Wojewoda dopuścił kontr. urzędnika II kat. XI st. sł. Mgr. pr. Władysława Szandrowskiego do służby przygoto-

wawczej na stanowisko urzędnika administracyjnego I. kategorii i przeznaczył go do służby w Urzędzie Wojewódzkim Stanisławowskim.

przeniósł w stan spoczynku sekretarza IX. st. sł. Franciszka Mayera.

Etat Ministerstwa Opieki Społecznej.

P. Minister Opieki Społ. przeniósł w stan nieczynny radcę wojewódzkiego VI st. sł. Wacława Schnitzla.

Etat Ministerstwa Komunikacji.

P. Minister Komunikacji przeniósł w stan nieczynny radcę budownictwa VI st. sł., kierownika Państwowego Zarządu Wodnego w Stryju Inż. Leonarda Jakubskiego.

P. Wojewoda unieważnił zarządzenie, którem Wincenty Południak przyjęty został do służby w charakterze kontraktowego nadzorca rzek XI st. sł. w P. Z. W. w Stryju;

przydzielił nadzorcę rzek X st. sł. Joachima Wiszkę z Państwowego Zarządu Wodnego w Stanisławowie do Państwowego Zarządu Wodnego w Stryju z pozostawieniem w dotychczasowej siedzibie służbowej w Żydaczowie.

Etat Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

P. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

przeniósł komisarza ochrony lasów VII st. sł. Inż. Wacława Dedeszko-Wiercińskiego ze Słonimia na stanowisko inspektora ochrony lasów w Urzędzie Wojewódzkim Stanisławowskim z zachowaniem dotychczasowego charakteru i stopnia służbowego, oraz pełniącego obowiązki inspektora ochrony lasów VII st. sł. Inż. Józefa Borka ze Stanisławowa do Lwowa z zachowaniem dotychczasowego charakteru i stopnia służbowego;

awansował z IX do VIII st. sł. przy zachowaniu dotychczasowego charakteru stosunku służbowego:

Inż. Cyrjana Krzyszkowskiego, adjunkta leśnego p. o. Nadleśniczego Nadleśnictwa

Państwowego Kuty; Inż. Jana-Kantego Stachowicza, adjunkta leśnego p. o. Nadleśniczego Nadleśnictwa Państwowego Sołotwina Mizuńska; Inż. Jana-Bohdana Wronkę, adjunkta leśnego w Nadleśnictwie Państwowem Worochta; Inż. Zbigniewa Morawskiego, adjunkta leśnego Nadleśnictwa Państwowego Muszyna i przeniósł go do Nadleśnictwa Państwowego Hemnia, z powierzeniem pełnienia obowiązków Nadleśniczego;

przeniósł: adjunkta leśnego w VIII st. sł. p. o. leśniczego w Nadleśnictwie Państwowem Mizuń Inż. Kazimierza Kocowskiego do Nadleśnictwa Państwowego Jawornik na stanowisko Nadleśniczego; adjunkta leśnego w VIII st. sł. p. o. Nadleśniczego Inż. Jana Białowasa z Nadleśnictwa Państwowego Hemnia do Nadleśnictwa Państwowego Mizuń, z powierzeniem pełnienia obowiązków Nadleśniczego;

przeniósł w stan spoczynku z dniem 31 maja 1933 r.: nadleśniczego w VII st. sł. w Nadleśnictwie Państwowem Mizuń Inż. Wiktora Kosterkiewicza.

P. Dyrektor Lasów Państwowych we Lwowie:

przyjął do służby w Administracji Lasów Państwowych: Wincentego Gawła w charakterze prowizorycznego gajowego w XIX grupie uposażenia z przydziałem do Nadleśnictwa Państwowego Worochta;

przeniósł na własną prośbę z zachowaniem dotychczasowego charakteru stosunku służbowego i uposażenia: praktykanta techniczno-leśnego w X st. sł. Inż. Stefana Chrzanowskiego z biura Dyrekcji Lasów Państwowych we Lwowie do Nadleśnictwa Państwowego Szeszory z powierzeniem pełnienia obowiązków leśniczego; kancelistę w XI st. sł. Józefa Madziarskiego z Nadleśnictwa Państwowego Jabłonica do Nadleśnictwa Państwowego Kuty, z powierzeniem obowiązków sekretarza Nadleśnictwa; podleśniczego w XII st. sł. Tadeusza Buchingera z Nadleśnictwa Państwowego Tatarów do Nadleśnictwa Państwowego Jabłonica z powierzeniem obowiązków sekretarza Nadleśnictwa; gajowego w XVIII grupie uposażenia Adama Billa z Nadleśnictwa Państwowego Jaremcze do Nadleśnictwa Państwowego Kałusz;

zwołnił ze służby w Administracji Lasów Państwowych z powodu powołania do odbycia czynnej służby wojskowej:

praktykanta leśnego w XII st. sł. Antoniego Boskiego z Nadleśnictwa Państwowego Petranka; nadzorcę leśnego w XIII grupie uposażenia Eugenjusza Gawrysia z Nadleśnictwa Państwowego Szeszory;

anulował dekret zwolnienia ze służby kontraktowego Zarządcy Tartaku Państwowego w Zawaju (Nadleśnictwo Państwowe Wistowa) Stanisława Kuli i przeniósł go na własną prośbę na także stanowisko do Tartaku w Kłaju (Nadleśnictwo Państwowe Niepołomice).

Etat Ministerstwa Skarbu.

Ministerstwo Skarbu przeniósł: Inspektora skarbowego w VII. st. sł. Łucjana Kwiatkowskiego z okręgu Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie do Urzędu Skarbowego w Dolinie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 22 marca 1933 r.

P. Prezes Izby Skarbowej przeniósł: Inspektora kontroli skarbowej w VIII st. sł. Józefa Krzyżanowskiego w Rohatynie do Skalatu w dotychczasowym charakterze i stopniu służb. z dniem 30 marca 1933 r.; Komisarza kontroli skarbowej w X st. sł. Franciszka Wankę z Tarnopola do Skolego w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 3 marca 1933 r.; Sekwestratora podatk. w X st. sł. Jana Kołowicza z Urzędu Skarbowego w Złoczowie do Urzędu Skarbowego w Horodence w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 7 marca 1933 r.; Sekwestratora podatk. w XI st. sł. Jana Wasilewskiego z Urzędu Skarbowego w Horodence do Urzędu Skarbowego w Zaleszczykach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 2 marca 1933 r.

P. Prezes Izby Skarb. przeniósł w stan spoczynku: Asesora w VIII st. sł. w Urzędzie Skarbowym w Kołomyi Romualda Witrylaka z dniem 31 marca 1933 r.; Kontrolera w IX st. sł. w Urzędzie Skarbowym w Kołomyi Zygmunta Kawalerowicza z dniem 31 marca 1933 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Zarząd Więzienia w Kołomyi ogłasza

PRZETARG PUBLICZNY

na dostawę **180 kg słoniny miesięcznie.**

Oferty w zalakowanych kopertach z napisem „Oferta na dostawę słoniny“ winny być przesłane do tuł. więzienia w terminie do dnia 23 maja 1933 r.

Administracja więzienia zastrzega sobie prawo wyboru oferenta i przeprowadzenia dodatkowego ustnego przetargu oraz zwiększenia lub zmniejszenia ilości słoniny.

Kołomyja, dnia 4 maja 1933 r.

Naczelnik Więzienia:

Zarząd Więzienia w Kołomyi ogłasza

PRZETARG PUBLICZNY

na dostawę **500 kg mięsa wołowego.**

Oferty w zalakowanych kopertach z napisem „Oferta na dostawę mięsa“ winny być przesłane do tuł. więzienia w terminie do dnia 19 maja 1933 r.

Administracja więzienia zastrzega sobie prawo wyboru oferenta i przeprowadzenia dodatkowego ustnego przetargu oraz zwiększenia lub zmniejszenia ilości mięsa.

Kołomyja, dnia 2 maja 1933 r.

Naczelnik Więzienia:

**Adres Redakcji i Administracji: Wydział Ogólny Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie
Telefon Nr. 172.**

Cena prenumeraty rocznie 18 zł. — kwartalnie 4 zł. 50 gr. — Cena egzempl. pojedynczego 0 zł. 95 gr.

Opiata za wiersz pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 40 groszy, za całą szpaltę 30 złotych, za stronę 60 złotych. Należytość za prenumeratę i ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39.672.

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.

DODATEK

do Stanisławowskiego Dziennika Wojewódzkiego Nr. 7

z dnia 5 maja 1933 r.

WYTYCZNE

dla urzędów gminnych

do prowadzenia ewidencji i list kolejności dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju — oparte na postanowieniach rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19. października 1929 r., ogłoszone w Dz. U. R. P. Nr. 82 poz. 613, z 1929 r.

Do §§ 1 i 2.

Ilość zwierząt pociagowych określa się w stosunku do typu danego wozu, a więc n. p. do wozu parokonnego nie może być dostarczony 1 koń — zamiast dwóch.

Na tę okoliczność powinny urzędy gminne zwracać szczególną uwagę świadczącym przy doręczaniu im nakazów, ponieważ dostarczenie nieodpowiedniej do danego typu wozów ilości zaprzęgu zwierzęcego, może być uznane za niewykonanie obowiązku dostarczania środków przewozowych, co w następstwie może pociągnąć konsekwencje karne, przewidziane w art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r.

Do §§ 3 i 4.

Przez cały czas trwania obowiązku świadczenia — świadczący własnym kosztem utrzymuje zwierzęta i obsługę, oraz z własnych funduszy dostarcza środków (smarów, uprzęży), do utrzymania przedmiotu świadczenia w stanie zdatnym do użytku.

Do § 5.

Jak wynika z postanowień § 5 do wykazu alfabetycznego wpisuje się posiadaczy:

- a) wozów z zaprzęgiem zwierzęcym, czyli wozów w rozumieniu określenia §-fu 1-go,
- b) zwierząt z uprzężą pociagową, czyli koni, mułów, osłów i wołów od jednego roku życia wzwyż,
- c) zwierząt wierzchowych z rzędem, czyli koni od 4-go roku życia wzwyż,
- d) zwierząt jucznych z rzędem, czyli koni, mułów i osłów od jednego roku życia wzwyż.

Umieszczenie w wykazie alfabetycznym posiadaczy środków przewozowych następuje niezależnie od tego, czy posiadają oni na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. z jakiegokolwiek tytułu prawo do zwolnienia od obowiązku świadczeń.

Wykazy alfabetyczne prowadzi się według następujących zasad:

Każdy urząd gminny, posiadający na terenie swojej gminy wszystkie wyszczególnione wyżej środki przewozowe, winien prowadzić wykazy alfabetyczne, oddzielnie dla każdego z tych środków.

Założony wykaz alfabetyczny prowadzi się nieprzerwanie z tem, że w wypadku ubycia na stałe z terenu danej gminy posiadacza środka przewozowego, względnie ubycia samego środka przewozowego (całkowite zniszczenie, sprzedaż, padnięcie zwierzęcia i t. p.), należy skreślić czerwonym atramentem odnośnego posiadacza, względnie środek przewozowy w wykazie alfabetycznym. W wypadku zaś przybycia na stały pobyt do gminy posiadacza jednego ze środków przewozowych, określonych w § 5 omawianego rozporządzenia, względnie nabycia przez mieszkańca gminy takiego środka przewozowe-

go należy natychmiast wpisać takiego posiadacza do wykazu alfabetycznego odpowiedniego rodzaju.

Wykaz alfabetyczny winien być prowadzony według następujących zasad:

Na okładce oznacza się: Województwo, powiat i gminę, której dany wykaz dotyczy. Następnie pod tytułem dopisać rodzaj właściwego środka przewozowego, dla którego dany wykaz przeznaczono (wzór Nr. 1).

Wewnętrzna strona wykazu winna odpowiadać załączonemu wzorowi Nr. 2, przy czem jedna strona może zawierać nazwiska posiadaczy, rozpoczynające się na literę umieszczoną u góry danej stronicy. W kolumnie pierwszej wpisuje się liczby porządkowe, oddzielnie dla każdej litery. W kolumnie 4-ej podaje się ilość środków przewozowych cyfrowo.

W kolumnie 5-ej zapis przykładowo będzie następujący:

„zwierzęta juczne

lit. alf. K — 12“

co oznacza, że dany posiadacz, środka przewozowego posiada jeszcze zwierzęta juczne w ilości uwidocznionej w wykazie alfabetycznym: „zwierzęta juczne z rzędem“, na stronicy pod literą alfabetu K — 12.

W kolumnie 6-ej należy wpisywać powód wykreślenia, na przykład: całkowite pozbycie się środka przewozowego, zniszczenie przedmiotu świadczenia, wyjazd na stałe z danej miejscowości posiadacza środka przewozowego i t. p., względnie wpisywać powód zwolnienia, na przykład: „art. 5 ustęp 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12. XI. 1927 r.“

Przy skreślaniu jednego z zapisów w wykazie alfabetycznym, kolejność liczb porządkowych dla danej litery alfabetu nie ulega zmianie. Natomiast zapis nowy uskutecznia się zawsze bezpośrednio po ostatnim zapisie danej litery alfabetu.

Omawiane wykazy winny być prowadzone wyłącznie atramentem.

Do § 6.

Lista kolejności służy za podstawę do powoływania posiadaczy środków przewozowych do świadczeń w danym roku kalendarzowym i dlatego winna być ułożona w taki sposób, aby ciężar świadczenia był rozłożony na posiadaczy

sumiennie i sprawiedliwie, to znaczy kolejno i równomiernie, przy uwzględnieniu stosunków gospodarczych i zawodowych zainteresowanych osób, oraz zależnie od ilości posiadanych przez nich środków przewozowych.

Listę kolejności sporządza się według następujących zasad:

1. Strona okładkowa winna odpowiadać załączonemu wzorowi Nr. 3.

Sposób wypełniania jej strony tytułowej jest identyczny jak w wykazie alfabetycznym.

2. Strona wewnętrzna winna odpowiadać załączonemu wzorowi Nr. 4.

Kolumna pierwsza omawianej listy jest przeznaczona do uwidoczniania w niej liczb porządkowych z tem, że każda lista kolejności musi mieć numerację nieprzerwaną, poczynawszy od liczby porządkowej pierwszej.

Nie wolno tu również pozostawiać wolnych pozycji, albowiem lista kolejności jako dokument — nie powinna dawać możliwości uskutecznienia wpisów po jej ostatecznem założeniu i podaniu do publicznej wiadomości.

W kolumnie 4 i 5-ej wskazuje się ilość środków przewozowych cyfrowo, przy czem wpis w kolumnie 5-ej uskutecznia się na podstawie odpowiedniej notatki o zwolnieniu, zawartej w kolumnie 6-ej wykazu alfabetycznego.

W kolumnie 6-ej wpisuje się obok daty skreślenia powód skreślenia, na przykład: „15. III. 1933 r. padł“ lub „12. III. 1933 r. spalił się“ i t. p.

W kolumnie 7-ej wpisuje się notatki o wniesionych reklamacjach.

Po sporządzeniu listy kolejności należy ponumerować strony i przesznurować zeszyt, z równoczesnem odcisnięciem na wewnętrznej tylnej okładce zeszytu (na krańcach wypuszczonych sznurów) urzędowej pieczęci gminy.

Obok tej pieczęci winna być również umieszczona stosowna klauzula, wykazująca ile stron posiada dany zeszyt oraz datę jego założenia — na przykład:

„Niniejszą listę kolejności, zawierającą 54 stronice — słownie: pięćdziesiąt cztery stronice — założono dnia 15 grudnia 1932 r.

Halicz, dnia 15. grudnia 1932 r.

(Pieczęć gminy)

(podpis naczelnika gminy)

Nadto po zamknięciu, lista kolejności winna być podpisana pod ostatnią wypełnioną rubryką.

Do § 7.

Listy kolejności sporządza się na podstawie wykazu alfabetycznego, w którym umieszcza się wszystkich posiadaczy środków przewozowych, zarówno podlegających obowiązkowi świadczeń, jak też posiadających warunki zwolnienia.

Natomiast w liście kolejności nie umieszcza się posiadaczy środków przewozowych, w odniesieniu do których w kolumnie 6-ej wykazu alfabetycznego jest zawarta notatka o zwolnieniu.

Do § 8.

Przy sporządzaniu listy kolejności należy wszystkich posiadaczy środków przewozowych, umieszczonych w wykazie alfabetycznym, a podlegających wpisaniu do listy kolejności, podzielić na trzy następujące grupy:

grupa 1-sza: posiadacze, trudniący się zawodem przewozem osób lub rzeczy,

grupa 2 - ga : posiadacze środków przewozowych używanych dla celów handlowych lub przemysłowych,

grupa 3 - cia : posiadacze środków przewozowych, utrzymywanych dla celów gospodarstwa rolnego.

Następnie w każdej z powyższych grup, należy uszeregować posiadaczy kolejno, zależnie od ilości posiadanych przez nich środków przewozowych, rozpoczynając od posiadającego największą ich ilość.

Jeśli na przykład posiadacz siedmiu wozów będzie na pierwszym miejscu, to na drugim winien figurować posiadacz 6-ciu wozów, na trzecim 5-ciu wozów i t. d.

Po dokonaniu powyższego uszeregowania do listy kolejności należy wciągnąć najpierw posiadaczy wymienionych powyżej w pierwszej grupie, następnie w drugiej, w końcu zaś w trzeciej grupie, z zachowaniem kolejności wewnątrz każdej z grup.

Ostatni ustęp § 8-go należy rozumieć w ten sposób, że przy układaniu listy kolejności na

rok następny, powinno się brać za podstawę listę kolejności z roku poprzedniego, z zachowaniem następujących zasad:

- 1) o ile nie zaszły żadne zmiany w wykazie alfabetycznym oraz o ile w roku bieżącym nikt z listy kolejności nie został powołany do świadczeń, listę przepisuje się bez żadnych zmian na rok następny,
- 2) o ile w wykazie alfabetycznym zmiany nie zaszły, a jeden lub kilku posiadaczy z listy kolejności byli pociągnięci do świadczeń, należy przy sporządzaniu listy kolejności na rok następny umieścić tych posiadaczy na końcu listy, z zachowaniem poprzedniej wzajemnej kolejności,
- 3) o ile w ciągu roku zaszły zmiany w wykazie alfabetycznym (posiadacz nabył większą ilość środków, względnie przybył na stałe na teren danej gminy nowy posiadacz, lub też utracił ustawowe prawo do zwolnienia), należy przy sporządzaniu listy kolejności na rok następny zmiany uwzględnić z zastosowaniem zasad kolejności według grup i uszeregowania wewnątrz tych grup.

Do § 9.

Z uwagi na to, że listy kolejności są sporządzane na podstawie wykazów alfabetycznych, aktualizowanych stale w ciągu roku, listy te należy sporządzać w czasie jak najkrótszym i w terminie bezpośrednim przed 15 grudnia, a to w celu nadania listom kolejności najbardziej aktualnego stanu, oraz w celu uniknięcia dokonywania poprawek, które w okresie sporządzania list powinny być uwzględnione.

Wywieszenie w urzędzie gminnym list kolejności uskutecznia się w ten sposób, że sporządza się odpis wszystkich list kolejności na specjalnych arkuszach (wzór Nr. 5) i wywiesza się je w lokalu urzędu gminnego. Wzmiankowany odpis winien być podpisany przez naczelnika gminy.

Na wypadek, gdyby jedna lista kolejności zawierała większą ilość nazwisk, to do wzoru Nr. 5 można dokleić porubrykowane arkusze według wzoru Nr. 6, lecz w ten sposób, aby zapisy dały się łatwo odczytać.

Listy kolejności winne być wywieszone przez przeciąg dwóch tygodni, poczem mogą być zdjęte.

Po 1-ym stycznia danego roku kalendarzowego należy na stronie tytułowej list kolejności wypełnić rubryki o sposobie podania ich do powszechnej wiadomości oraz o terminie wywieszenia.

Poprawianie listy kolejności uskutecznia się w sposób następujący:

- 1) wykreślenie z listy kolejności następuje przez umieszczenie w kolumnie 6-jej listy notatki o wykreśleniu z podaniem podstawy wykreślenia, a ponadto przez przekreślenie czerwonym atramentem zapisu pozycji w kolumnach od 1—5-jej włącznie,
- 2) wpisanie nowego posiadacza środka przewozowego do listy następuje przez wypeł-

nienie nowej pozycji na końcu listy, bezpośrednio pod podpisem naczelnika gminy.

Nowy zapis zaopatruje się w numerację odpowiednią do miejsca, jakie winien otrzymać według kolejności nowowpisany posiadacz.

Nowy zapis winien być stwierdzony ponownym podpisem na liście.

- 3) Przeniesienie z pozycji do pozycji (zmiana kolejności) następuje przez dopisanie w kolumnie pierwszej do liczby porządkowej oraz przez umieszczenie w kolumnie „uwagi“ notatki następującej: „uwzględnić w kolejności...“

Naprzykład:

Lista kolejności.

Lp.	Nazwisko i imię	Miejsce zamieszkania	Ilość środków przewoz. i t. d.	Ilość środka przewoz. i t. d.	Data i powód wykreślenia i t. d.	Uwagi o wniesionych i t. d.	UWAGI
1	2	3	4	5	6	7	8
1 (3)	Romanowski Jan	Wygoda	3	—	—	—	Uwzględniono w 3 kolejności
2							
3 (1)	Jaśnikowski Piotr	M. Bolechów	2	—	—	—	Uwzględniono w 1 kolejności

- 4) Dopisanie nowonabytych przez posiadacza środków przewozowych, względnie skreślenie pewnej ilości nabytych przez posiadacza środków, uskutecznia się przez odpowiednie poprawienie czerwonym atramentem zapisu w kolumnie 4-jej listy kolejności.

Związaną z powyższymi poprawkami zmianą kolejności pozycji danych posiadaczy przeprowadza się w sposób przytoczony powyżej w ustępie 3-cim.

Do § 10.

Stosownie do postanowień art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. urzędy gmin wiejskich i miejskich są upoważnione do wydawania nakazów dostarczania środków przewozowych.

Podstawą wydania nakazu jest zgłoszenie pismiennego zapotrzebowania przez władze i organy wojskowe do tego upoważnione.

Nakaz wypełnia się na podstawie danych przytoczonych w zapotrzebowaniu według załączonego wzoru Nr. 7.

Przy wydawaniu nakazów gminy winne pamiętać o przepisie zawartym w art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. w przedmiocie niepociągania do świadczeń tych osób, które zamieszkują w odległości większej niż 10 kilometrów od miejsca, do którego dany środek przewozowy ma być dostarczony, chyba, że wyjątkowe względy przemawiają za przekroczeniem tego przepisu.

Określenie „osoba zwolniona od świadczeń“ zawarte w ostatnim ustępie § 10-go niniejszego rozporządzenia, dotyczy tylko tych osób, które zostały pominięte przy wystawianiu nakazu ze względów wyjątkowych, przytoczonych w ustępie drugim tego paragrafu.

Do wyjątkowych wypadków zwolnienia, o których jest wzmianka w § 10 należy zaliczyć

również wypadki chorób zwierzęcych, podczas których winne być stosowane przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) oraz rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Komunikacji w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167).

W wypadku przewidzianym w art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. urząd gminny obowiązany jest wystawić nakaz na posiadacza, figurującego w następnej kolejności a w stosunku do posiadacza, który nie uczynił zadość obowiązkowi świadczenia, przesłać doniesienie do właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

O doręczeniu nakazu posiadaczowi środka przewozowego — należy w kolumnie „uwagi“ listy kolejności umieścić odpowiednią notatkę.

Do § 11.

Aczkolwiek ustęp drugi § 11-go nie przewiduje wyraźnie uszeregowania w tym wypadku posiadaczy środków przewozowych w grupie osób trudniących się zawodowo przewozem osób lub rzeczy, to jednak zgodnie z intencją art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. należy i w tej grupie kierować się zasadą pociągania do świadczeń posiadaczy w kolejności, zależnej od ilości posiadanych środków przewozowych.

Z tego więc ustępu wynika, że po powołaniu do świadczeń wszystkich posiadaczy z grupy osób trudniących się zawodowo przewozem osób lub rzeczy — należy w następnej kolejności pociągać do świadczeń tych jedynie posiadaczy z grupy osób nietrudniących się zawodowo przewozem osób lub rzeczy, którzy mają conajmniej dwa lub więcej środków przewozowych.

Do § 12.

W celu uniknięcia dokonywania sprostowań i poprawek w listach kolejności na skutek ewentualnych reklamacyj ze strony osób wymienionych w § 12-tym, urzędy gminne powinny już przy sporządzaniu wykazów alfabetycznych powodować przedkładanie przez wy-

mienione osoby odpowiednich zaświadczeń, stwierdzających tytuł do zwolnienia od świadczenia posiadanych przez nie środków przewozowych.

Do §§ 14 i 15.

Świadczenia uznania dla ogierów wystawiane są na zasadzie ustawy z dnia 23 stycznia 1925 r. o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 113).

Do §§ 16, 17 i 18.

Oddziały wojskowe jak również poszczególne osoby wojskowe w służbie czynnej są uprawnione do korzystania ze środków przewozowych na podstawie uprzednio zgłoszonego przez ich władze przełożone zapotrzebowania pisemnego.

Niezależnie od powyższego, przy zgłoszeniu się do urzędu gminnego oraz do posiadacza po odbiór środka przewozowego — dowódca oddziału wojskowego winien okazać dokument marszowy, osoba zaś pojedyncza rozkaz wyjazdu, któreto dokumenty winny zawierać klauzulę wskazaną w § 16, uwidoczniającą związek przedstawionego dokumentu z uprzednio zgłoszonym pisemnym zapotrzebowaniem.

Oddziały pomiarowe Wojskowego Instytutu Geograficznego natomiast zamiast wyżej wymienionych dokumentów okazują legitymację wojskowej służby geograficznej, według załączonego wzoru, nie zawierającą wyżej wspomnianej klauzuli.

Do §§ 19 i 20.

W momencie:

- 1) ogłoszenia stanu wyjątkowego na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 307),
- 2) wezwania wojska do pomocy władzom cywilnym w wypadkach przewidzianych w art. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1919 r. o sposobie użycia wojska dla zabezpieczenia porządku publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 276),
- 3) klęsk żywiołowych — osoby posiadające na dokumentach marszowych, rozkazach wyjazdu, względnie legitymacjach wojskowej służby geograficznej, zezwolenie dowódców i innych uprawnionych władz

i organów wojskowych — mogą same wystawiać zapotrzebowania na dostarczanie środków przewozowych i zgłaszać je w urzędzie gminnym.

Wystawienie przez urząd gminny nakazu w powyższym wypadku skutecznia się w sposób analogiczny, jak przy wystawianiu zapotrzebowań przez samych dowódców, względnie uprawnione władze i organa wojskowe.

Do § 21.

W wypadkach przewidzianych w art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. osoby uprawnione do korzystania ze świadczeń, mogą wystawiać nakazy bezpośrednio, to znaczy z ominięciem urzędu gminnego.

W wyniku takiego bezpośredniego wystawienia nakazu lista kolejności nie będzie zawierała w kolumnie „uwagi“ odnośnej notatki o wykonaniu przez posiadacza obowiązku świadczenia.

Wobec tego nie jest wykluczone, że na tego samego posiadacza może być wystawiony nakaz świadczenia przez urząd gminny, który nie posiadając danych odnośnie wykonania przez posiadaczy obowiązku świadczenia, pociągnie ich do tego świadczenia według przypadającej na nich kolejności.

O ile więc posiadacz, otrzymawszy nakaz świadczenia z urzędu gminnego, wykaże się spełnieniem już obowiązku, przedkładając nakaz wydany na zasadzie § 21 niniejszego rozporządzenia, urząd gminny winien wystawiony przez siebie nakaz wycofać, uważając danego posiadacza za zwolnionego w myśl § 10 rozporządzenia.

Jednocześnie należy w kolumnie „uwagi“ listy kolejności odnotować o wykonaniu przez danego posiadacza obowiązku świadczenia, wskazując w notatce zamiast numeru nakazu, § 21 rozporządzenia, wyjaśniający w tym wypadku wyjątkowy charakter pociągnięcia do świadczeń.

W celu jednak uniknięcia powyższej procedury — wskazaniem jest, by urzędy gminne w razie zaistnienia jednego z przytoczonych w art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. warunków, podały do powszechnej wiadomości, że w czasie trwania tych warunków mogą zachodzić wypadki bezpośredniego powoływania do świad-

czeń i że posiadacze środków przewozowych, powołani do tego rodzaju świadczeń, winni we własnym interesie zgłaszać się po wykonaniu świadczenia do urzędu gminnego, celem odnotowania w liście kolejności faktu spełnienia obowiązku świadczenia.

Jasnym jest jednak, że o ile uprawniony nie wykorzysta zezwolenia na bezpośrednie wystawienie nakazu i zwróci się do urzędu gminnego, to nakaz należy wystawić stosownie do uwag podanych powyżej do § 10, z tem, że z tekstu nakazu należy skreślić słowa: „oraz wskutek piśmiennego zapotrzebowania z dnia Nr. wystawionego przez na zasadzie“

Do §§ 22, 23 i 24.

Zgłoszenie pretensji o odszkodowanie może nastąpić:

- 1) przez wniesienie podania, względnie
- 2) przez ustne zgłoszenie do protokołu (art. 15 rozporządzenia o post. administracyjnym).

O ile posiadacz środka przewozowego zwróci się ze zgłoszeniem pretensji o odszkodowanie do powiatowej władzy administracji ogólnej za pośrednictwem urzędu gminnego, wówczas należy zażądać dołączenia zarówno do pisemnego, jak też ustnego zgłoszenia do protokołu dokumentów, przewidzianych w § 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. i zgłoszenie to wraz z dokumentami przesłać do powiatowej władzy administracji ogólnej.

Do celów praktycznych należy stosować w obu wypadkach załączony wzór Nr. 8, wzgl. 8 a.

Do §§ 25 i 26.

Ponieważ wypłata wynagrodzenia za korzystanie ze środka przewozowego powinna zasadniczo być skuteczniejsza w obecności organów zwierzchności gminnej (art. 17 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 12 listopada 1927 r.), urzędy gminne obowiązane są do dotrzymania tego warunku.

Gdy natomiast wypłatę wynagrodzenia władze wojskowe skuteczniejszą za pośrednictwem powiatowej władzy administracji ogólnej, to otrzymaną w ten sposób należność powiatowa władza administracji ogólnej winna niezwłocznie przekazać zainteresowanemu posiadaczowi środka przewozowego, wskazując wyraźnie tytuł wynagrodzenia.

Wzór Nr. 1.

(do § 5.)

Województwo

Powiat

Gmina

WYKAZ ALFABETYCZNY

posiadaczy środków przewozowych

Wzór Nr. 2.

(do § 5.)

Lit. alf.

Lp.	Nazwisko i imię	Miejsce zamieszkania	Ilość posiadanych środków przewozowych	Posiada jeszcze inne środki przewozowe zapisane w wykazie alf. kat. lit. alf. i t. p.	Powód i data wykreślenia względnie notatka o wykreśleniu	UWAGI
1	2	3	4	5	6	7
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						
20						

Urząd gminny

Wzór Nr. 7.

do § 10)

Nr.

....., dnia 19.....

N A K A Z**dostarczenia**

(wymienić rodzaj środka przewozowego)

jako środka przewozowego na rzecz wojska w czasie pokoju.

Na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883) i na zasadzie § 10 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19 października 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 613), oraz wskutek pisemnego zapotrzebowania z dnia Nr., wystawionego przez..... na zasadzie

urząd gminny nakazuje p. zamieszkałemu w dostarczyć jako środek przewozowy na rzecz wojska w czasie pokoju następującej ilości

(wymienić ilość i rodzaj środka przewozowego)

wraz z

(wpisać ilość żądanej obsługi)

Środek przewozowy (środki przewozowe) ma (mają) być dostarczony (e) dnia o godz. w do dyspozycji

Środek (środki) przewozowy (e) będą przypuszczalnie użyty (e) na przeciąg..... (słownie) godzin i za użycie go (ich) posiadacz ma prawo otrzymać od Skarbu Państwa wynagrodzenie według stawki taryfy, ustalonej rozporządzeniem Wojewody w Stanisławowie z dnia 19..... r., ogłoszonym w Stanisławowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr., poz. z roku

Niewykonanie niniejszego nakazu podlega karze, przewidzianej w art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r.

(pieczęć gminy)

..... (podpis naczelnika gminy)

Z G Ł O S Z E N I E

Wzór Nr. 8.

(do §§ 22, 23 i 24)

pretensji o odszkodowanie z powodu utraty, zniszczenia, lub uszkodzenia środka przewozowego.

P....., zamieszkały w zgłasza się na podstawie art. 16-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 202, poz. 883), o wypłatę odszkodowania za

(utrata, zniszczenie, lub uszkodzenie)

środka przewozowego w wysokości zł.

(wymienić rodzaj środka przewozowego)

Opis faktu utraty, zniszczenia lub uszkodzenia środka przewozowego

Podpis zgłaszającego:

Uwaga: W razie zgłoszenia ustnego do protokołu — winne być dodatkowo wypełnione następujące rubryki:

Przyjął do protokołu:

Urząd gminny w.....

Wzór Nr. 8a.
(do §§ 22, 23 i 24)

Nr.

....., dnia 19.....

Do

Pana Starosty powiatowego

W

Stosownie do § 24 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19 października 1929 r. o obowiązku dostarczania jako środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju wozów z zaprzęgiem zwierzęcym, zwierząt z uprzężą pociągową oraz zwierząt wierzchowych i jucznych z rzędem (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 613) — przedkładam powyższe do decyzji.

Naczelnik gminy:

.....
(podpis)

Załączniki:

- 1) Nakaz dostarczania środka przewozowego,
- 2) Potwierdzenie z korzystania ze środka przewozowego,
- 3) Podanie zgłaszającego*).

*) Przy ustnem zgłoszeniu punkt 3 odpada.